

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 6T/92/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215011105
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Lokša
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2017:7215011105.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Lokšu, prísediacich Alžbety Kabátovej a Kataríny Prazňákovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. 2. 2017 v Košiciach, taktó

r o z h o d o l :

1.) obžalovaný A. Z., nar. XX.X.XXXX v D.,
trvale bytom D., U. XX,
t. č. v V. D. - K. v inej veci

2.) obžalovaná U.. W. Z., nar. XX.XX.XXXX v D.,
trvale bytom D., U. XX

s ú v i n n í , ž e

v Košiciach na ulici U. č. XX, v byte obvinenej, v čase od decembra 2014 do januára 2015, po tom čo sa obžalovaná spoločne s obžalovaným A. Z. dozvedeli o podaní obžaloby v trestnej veci zneužívania mal. D. P. spoločne na ňu pôsobili ako na svedka v trestnom konaní a to tým spôsobom, že obvinený A. Z. ju opakovane kontaktoval, napriek tomu, že uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To 32/2014 zo dňa 4.7.2014, ktorým súd rozhodol o väzbe, mu bol uložený zákaz akéhokoľvek kontaktu s poškodenou mal. D. P. a zákaz sa ku nej úmyselne priblížiť sa na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, s poškodenou viedol rozhovory ohľadom prebiehajúceho trestného konania, v ktorom bol A. Z. obžalovaný a snažil sa ju ovplyvniť rečami, že celým týmto konaním ona len ubližuje matke, bratovi a rodine, presviedčal ju, že on by jej nikdy neublížil, chytal ju za ruky a vyhrážal sa jej, že na ňu niečo má, už to celé kompletizuje a už je to podané na súde a ona, teda poškodená mal. D. P. z toho vyjde najhoršie a dňa 20.1.2015 obvinená U.. W. Z., potom čo sa dozvedela, že niekto prezradil, že obvinený A. Z. sa zdržiava a ovplyvňuje mal. D. P. a teda že porušuje súdny zákaz, sa začala v súvislosti s trestným konaním vedeným na OS KE II sp. zn. 6T 115/2014 mal. D. P. vyhrážať, že u nej skončila u nej a teraz ju ešte len začne týrať, že ju dá do „B.“, pričom na ňu fyzicky zaútočila, bila ju po rukách, trhala jej vlasy a vulgárne jej nadávala;
t e d a

- v trestnom konaní použili násilie a hrozbu násilia a ťažkej ujmy, aby pôsobili na stranu v trestnom konaní a tento čin spáchali z osobitného motívu a to v úmysle zakryť trestný čin;

t ý m s p á c h a l i

- zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

1.) Obžalovaný A. Z.

Podľa § 201 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na ust. § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 37 písm. c) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre účely výkonu trestu súd zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 8T 47/2015 zo dňa 21.1.2016, ktorým mu bol uložený podľa § 201 ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2.) Obžalovaná U.. W. Z.

Podľa § 344 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na prevahu poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. e), h), j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienene odkladá a podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a stanovuje skúšobnú dobu vo výmere 3 (troch) rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona súd ukladá obžalovanej povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal na oboch obžalovaných obžalobu pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní boli vykonané dôkazy výsluchom obžalovaných, poškodenej, svedkov, prečítaním znaleckých posudkov, listinných dôkazov, na podklade ktorých bolo zistené nasledovné:

Obžalovaný A. Z. bol od 26.6.2014 stíhaný za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a § 202 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť v podstate tým, že v Košiciach v byte na ulici U. č. XX, od presne nezistenej doby od decembra 2012 chodil do izby maloletej D. P. nar. XX.X.XXXX, svojej adoptívnej dcéry a biologickej dcéry jeho manželky, kde jej opakovane vnikal prstami do vagíny, obchytával ju po intímnych častiach tela, vykonával s ňou orálny styk a následne od novembra 2013 do konca marca 2014 opakovane vykonával s maloletou D. súlož.

Po návrhu prokurátora na vzatie do väzby bol obžalovaný uznesením Okresného súdu Košice II, sp. zn.: 0Tp/25/2014 zo dňa 29.6.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 6Tpo/32/2014 zo dňa 4.7.2014 ponechaný na slobode, hoci boli zistené dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Jeho väzba bola nahradená dohľadom probačného a mediáčného úradníka. Okrem iného bol obžalovanému uložený aj zákaz akéhokoľvek kontaktu s poškodenou maloletou D. Z. a zákaz úmyselne sa k nej priblížiť na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov (podľa § 82 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

V uvedenej veci na neho bola podaná obžaloba 10.12.2014. (Konanie na súde sa viedlo najprv pod sp. zn.: 6T/115/2014, pričom na návrh probačného úradníka bol vzatý do väzby dňa 4.2.2015. Napokon rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 8T/47/2015 zo dňa 21.1.2016, bol za tento zločin podľa § 201 ods. 2 Trestného zákona odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.)

Obžalovaný A. Z. po ponechaní na slobode sa spočiatku snažil uložený zákaz dodržiavať. Od decembra 2014 pod rôznymi zámienkami (starostlivosť o svojho syna, oprava poškodenej strechy) sa napriek zákazu začal s poškodenou maloletou D. stretávať v byte, v ktorom bývala. Bolo mu zrejmé, že maloletá D. v prebiehajúcom trestnom konaní svedčí proti nemu. Poškodenú sa snažil presvedčiť, že svojím konaním ubližuje matke, bratovi a rodine. Tiež sa jej vyhráždil, že ak bude svedčiť v jeho neprospech, že na ňu nič má, že to celé kompletizuje, že už je to podané na súde a že maloletá D. z toho vyjde najhoršie.

Obžalovaný takto konal s vedomím Ing. W. Z., ktorá sa dňa 20.1.2015 dozvedela, že niekto prezradil, že obžalovaný A. Z. súdny zákaz porušuje. Vtedy sa obžalovaná U.. W. Z. poškodenej maloletej D.

vyhrážala, že u nej skončila, že ju ešte len začne týrať, že ju dá do „B.“, pričom na ňu fyzicky zaútočila, bila ju po rukách, trhala jej vlasy a vulgárne jej nadávala.

Obžalovaný A. Z. na hlavnom pojednávaní poprel, aby vtedy maloletú D. Z. počas prebiehajúceho trestného stíhania, nejakým spôsobom ovplyvňoval, aby ju navštevoval a aby sa zdržiaval v jej blízkosti na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Na druhej strane priznal, že byt na ulici U. XX navštívil 10 - 15 krát, aby mohol zabezpečiť starostlivosť o chorého syna Z., ktorý mal vtedy 6 rokov. O ich syna sa nikto iný postarať nemohol. Jeho manželka bola v práci a D. chodila na tréningy. Z telefónu, ktorý Z. používal mu údajne poškodená niekoľko krát sama telefonovala, aby sa ponáhľal domov. Taktiež tvrdil, že do bytu chodil kvôli tomu, lebo do neho zatekalo a hrozilo poranenie elektrickým prúdom.

Dňa 24.9.2014 bolo manželstvo obžalovaných rozvedené. Obžalovaný potvrdil, že na Štedrý večer 2014 bol v byte za prítomnosti poškodenej, keďže musel riešiť poruchu v byte súvisiacu so zatekaním vody do elektrických zástrčiek. Poprel, aby sa jej pritom vyhrážal a tvrdil, že ani ju neovplyvňoval v súvislosti s prebiehajúcim trestným stíhaním. Ak sa tak stalo, došlo k tomu ešte v júni 2014, keď bol v prvom prípade prepustený na slobodu. O trestnom stíhaní sa v inkriminovanom čase nerozprával ani s manželkou U.. W. Z.. Zaujímala sa iba o zdravotný stav a študijné problémy poškodenej D. Z..

Obžalovaná U.. W. Z. na hlavnom pojednávaní uviedla, že na súdom uložený zákaz styku obžalovaného s poškodenou bola upozornená pracovníčkou ÚPSVaR Mgr. A. Y. s tým, že sa obžalovaný s D. nesmie vôbec stretávať. Považovala to za jej odporúčanie a dobrú radu a snažila sa tomuto príkazu vyhovieť. Nedalo sa to však za každých okolností zabezpečiť, keďže obžalovaný býval oproti vo vežiaku a aj tak dochádzalo k ich stretnutiam. Obžalovaná priznala, že ich obžalovaný navštevoval aj v byte, pretože sa chcel stretávať so svojim synom Z., ktorý sa stretnutí s obžalovaným dožadoval. Vedela aj o tom, že sa D. s obžalovaným stretli, avšak údajne nevedela o čom sa rozprávali. Pokiaľ aj obžalovaná bola prítomná ich osobných stretnutí, o trestnom stíhaní sa nebavili, obžalovaný zdôrazňoval, že ich má rád ako svoju rodinu.

Počas stretnutí obžalovaného s poškodenou však mala pocit strachu a v takej situácii sa cítila pod tlakom. Priala si, aby sa obžalovaný čo najskôr vzdialil od poškodenej, respektíve aby návštevu ukončil. Nepamätala si, aby sa obžalovaný poškodenej pri týchto stretnutiach nejakým spôsobom vyhrážal. Obžalovaná U.. W. Z. zároveň priznala, že obžalovaný na poškodenú mal niečo, čo chcel použiť proti nej. K udalostiam, ku ktorým došlo na Vianoce a Silvestra 2014 obžalovaná U.. W. Z. potvrdila, že obžalovaný bol s nimi, keďže sa ich syn Z. domáhal jeho prítomnosti. Na Vianoce bol počas večere obžalovaný v prítomnosti poškodenej iba krátko. Poškodená išla do svojej izby, kde sa zdržiavala až do jeho odchodu. Aj na Silvestra 2014 obžalovaný bol v ich byte, avšak v tom čase poškodená nebola doma.

K udalostiam zo dňa 20.1.2015 obžalovaná U.. W. Z. najprv zdôraznila, že v tom čase bola pod tlakom. Keď sa dozvedela, že niekto nahlásil na políciu, že sa obžalovaný s poškodenou stretli, tak vybuchla. D. ťahala za vlasy aj ju packala, udierala ju dľaňami po rukách. Pripustila, že jej aj vynadala, a že sa jej vyhrážala, že ju dá do "B." (pozn.: útlok pre týrané ženy s deťmi). Toto zariadenie aj s poškodenou osobne navštívili a považuje ho za väzenie pre deti. Nemyslela to však vážne. Na presné okolnosti tejto situácie si nespomínala.

Z otázok položených obžalovanej U.. W. Z. po jej výpovedi súd ďalej zistil, že obžalovaného navštívila už dvakrát, odkedy je vo výkone trestu v ÚVTOS Košice - Šaca. Obžalovaný jej údajne povedal, že s poškodenou si Z. odovzdávali pri dverách.

Po oboznámení sa s výpoveďou obžalovaného obžalovaná U.. W. Z. predložila fotografie, aby bolo zrejmé, že do bytu zatekala voda z potrubia, ktoré malo zvädzať dažďovú vodu zo strechy. Obžalovaná uviedla, že voda im zatekala od decembra 2014 do jari 2015, kedy konečne prišli strechu opraviť a zaizolovať. Obžalovaný túto poruchu opravoval tak, že sneh zo strechy viackrát pozhadzoval. Ďalej obžalovaná predložila potvrdenie o ošetrovaní syna Z. z 10.9.2015, z ktorého je zrejmé, že bol liečený kvôli zápalom hrdla a nádche od septembra až do marca 2015. Dodala, že v tomto období zabezpečoval starostlivosť o Z. obžalovaný, keďže ona nemá príbuzných, ktorí by sa o neho postarali.

Poškodená D. Z. bola v čase výsluchu pred súdom už plnoletá. Vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že po podaní trestného oznámenia v predchádzajúcej veci bol A. Z. nakrátko zadržaný a po zadržaní mal príkaz, aby sa jej vyhýbal. Poškodená sa to dozvedela od obžalovanej, ktorej to obžalovaný povedal.

Jej brat Z., ktorý mal vtedy 5 alebo 6 rokov bol často chorý a vtedy jeho opateru zabezpečovali spolu s mamou (obžalovanou). Počas vyšetrovania predchádzajúcej trestnej veci, v ktorej bol obžalovaný stíhaný za jej sexuálne zneužívanie, poškodenej nebolo príjemné sa stretávať s človekom, ktorý jej ublížil. V jeho prítomnosti sa cítila veľmi zle. Preto sa mu radšej chcela vyhnúť a veľmi jej pomáhalo, že mohla chodiť na tréningy boxu. V čase tréningov sa staral o Z. obžalovaný. Spočiatku zákaz stýkať sa s ňou rešpektoval, Z. si podávali pred vchodom, neskôr už pri výťahu a napokon aj v byte. Postupne sa tento režim začal zmierňovať a poškodená sa neraz ocitla v byte aj v čase, keď tam bol

prítomný obžalovaný. Jej mama chodila do práce, preto starostlivosť o Z. museli zariadiť aj s pomocou obžalovaného.

Počas inkriminovaného obdobia obžalovaný asi dvakrát vošiel ku nej do izby, vykričal sa na ňu a vyhrážal sa jej, že zle dopadne, že na ňu niečo má, že si všetko vymýšľa. Obviňoval ju za to, že sa proti nemu viedlo trestné stíhanie.

Poškodená ďalej vypovedala, že na Vianoce 2014 bola jej mama pod veľkým tlakom, ktorý mal spôsobiť obžalovaný tým, že ju nejakou formou vydieral. Preto súhlasila, aby na štedrovečernú večeru prišiel k ním aj obžalovaný, keďže Patrik sa pýtal, prečo s ním nie je ocko. Po večeri ihneď išla do svojej izby a obžalovaný zostal ležať na gauči. Bol u nich dosť dlho.

Zo svojimi pocitmi sa najprv zverila obžalovanej, ale tá bola podľa vyjadrenia poškodenej sama pod tlakom obžalovaného, z ktorého možno mala väčší strach ako ona. Obžalovaný jej matke stále vyvolával. Vydieral ju, kontaktoval ju akože kvôli bratovi, avšak podstatou jeho telefonátov bolo, že ju sledoval kam ide, s kým a podobne.

Poškodená svojej matke povedala, že sa jej obžalovaný vyhrážal v súvislosti s trestným stíhaním a v jednom prípade bola obžalovaná dokonca osobne prítomná. Poškodená sedela na posteli, obžalovaný stál vo dverách izby a kričal na ňu, keď obžalovaná práve vyšla z toalety. Tá sa však nezmohla ani na slovo. Hoci videla a počula, ako sa obžalovaný ku poškodenej správal, proti nemu nezasiahla. Až keď už na poškodenú dvíhal ruky s tým, že ju chce udrieť, zabrzdila ho a ťahala ho preč. Podľa poškodenej obžalovaná túto situáciu sama riešiť nevedela. Obžalovaný s ňou manipuloval a obžalovaná skôr verila jeho tvrdeniam ako poškodenej, ktorá proti obžalovanému nemala šancu.

Poškodená preto nevedela, komu sa má zdôveriť. Začalo sa to vyšetrovať, až keď to povedala svojej krstnej W. D. (pozn. sestre obžalovanej).

Vo vzťahu k obžalovanej poškodená vypovedala, že táto jej výpoveď v súvislosti s prebiehajúcim trestným stíhaním voči obžalovanému neovplyvňovala.

Ohľadom udalosti zo dňa 20.1.2015 poškodená uviedla, že to bolo tesne potom, čo sa obžalovaná dozvedela, že poškodená niekomu povedala, že ich obžalovaný navštevuje. Obžalovaná na ňu kričala, ťahala ju pritom za vlasy, triasla s poškodenou a bola našťvaná, že to niekomu povedala. Vyhrážala sa jej, že ju pošle do Dorky. K tejto udalosti došlo iba raz, okrem predmetného konfliktu ju obžalovaná nikdy netýrala.

Poškodená napokon potvrdila, že obžalovaný je počas výkonu trestu v kontakte s jej bratom a mamou, ktorým telefonuje. Po telefonáte s obžalovaným, mama plače a žiada ho, aby jej dal pokoj.

Tvrdenie obžalovaného, že sa s poškodenou stretával v byte, kde musel chodiť kvôli zatekajúcej vode, poškodená vyvrátila. Uviedla, že obžalovaný opravoval zatekajúce miesta v čase, keď v byte nebola. Buď bola vonku, na tréningu alebo v škole. Táto skutočnosť nemohla byť dôvodom, že sa stýkal s ňou osobne.

K výpovedi poškodenej obžalovaný uviedol, že poškodená klame. Trval na tom, že sa s ňou stretával, keď musel odhrňovať sneh na streche, aby voda do bytu netiekla. V čase, keď si Z. odovzdávali pred vchodom, poškodenú upozorňoval, aby sa k nemu nepribližovala. Napriek tomu ho odprevádzala za ruku až k nemu. Keď bol Z. chorý, poškodená najprv z bytu vyšla, počkala, kým do bytu nevošiel a až tak odišla. Obžalovaný však priznal, že sa poškodenej vyhrážal ešte v čase, než bol prvýkrát zatknutý. Po uložení zákazu styku sa s poškodenou o prípade nerozprával a poprel, aby sa jej vyhrážal s tým, ako má vypovedať.

Obžalovaná sa však k výpovedi poškodenej vyjadrila, že poškodená vypovedala pravdu.

Svedkyňa A. S. potvrdila, že aj ona vedela, že obžalovaný mal zákaz stýkať sa a približovať ku D. Z.. Od nej sa na 2. sviatok vianočný dozvedela, že obžalovaný bol na Vianoce u nich doma. K nej neprišla, lebo bolo už neskoro a nemala spoj. Svedkyňa A. S. jej povedala, aby si na seba dávala pozor, že keď k nej obžalovaný príde, aby sa zavrela do izby, alebo aby bola stále v prítomnosti svojho brata. O inom prípade porušenia zákazu zo strany obžalovaného svedkyňa nevedela.

Až od vyšetrovatelky sa svedkyňa A. S. dozvedela, že poškodenej pomohla jej teta W. D. - sestra U. Z.. Podobne vypovedala aj svedkyňa C. I.. Ďalej uviedla, že od D. Z. sa dozvedela, že obžalovaný má zákaz stýkať sa s ňou na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Na Vianoce v roku 2014 ju D. navštívila aj so svojím bratom Z., kde sa jej zdôverila, že obžalovaný bol u nich na Štedrý večer. Povedala jej aj to, že obžalovaný mal na ňu zdvihnúť ruku, avšak že mama mu nedovolila, aby jej ublížil. Aj keď sa s D. o obžalovanom veľa nerozprávali, zistila, že D. sa v prítomnosti obžalovaného cítila zle. Povedala jej, aby sa zdôverila svojej mame.

Ako svedkyňa bola vypočutá aj A. Y., pracovníčka ÚPSVaR v Košiciach, ktorá v prípravnom konaní bola ustanovená za opatrovníčku poškodenej maloletkej D. Z..

Od W. D. (sestry obžalovanej) sa dňa 19.1.2015 telefonicky dozvedela, že obžalovaný A. Z. bol 24.12.2014 na návšteve, pri ktorej sa osobne kontaktoval aj s poškodenou D. Z.. Obžalovaný mal za maloletou D. Z. chodiť aj počas súdneho zákazu do jej izby. Okrem iného od D. Z. žiadal, aby trestné stíhanie stiahla a vytykal jej, že tak rozbíja rodinu, ktorá príde o otca. K tomu malo dochádzať od decembra 2014 a vyvrcholením mala byť vianočná návšteva obžalovaného v byte poškodenej. Podľa A.. A. Y. bola W. D. zhrozená z toho, že k takejto situácii došlo. Vyjadrila nepochopenie pre svoju sestru U.. W. Z., ktorej vytykala, že sa so svojím manželom stále stýka po tom, čo sa dozvedela, čo obžalovaný jej dcére urobil.

Keď si A.. A. Y. preverila pravdivosť týchto informácií, kontaktovala vyšetrovateľa OKP - OR PZ Košice, ktorý vykonal ďalšie opatrenia, v dôsledku ktorých bol A. Z. zatknutý. S poškodenou D. Z. sa osobne nestretávala, keďže maloletá D. nechcela túto situáciu nejakým spôsobom vyhrocovať a z obžalovaného mala obavu. Od W. D. sa dozvedela viac informácií týkajúcich sa maloletej D. Z., než od jej matky U.. W. Z..

Ohľadom postoja obžalovanej U.. W. Z. k súdom stanovenému zákazu stýkať sa s poškodenou svedkyňa A.. A. Y. zistila, že pre obžalovanú U.. W. Z. bolo ťažké zabezpečiť, aby sa obžalovaný s mal. D. nestretli. Z. bol práve ich syn Z., ktorému zabezpečoval starostlivosť aj obžalovaný. A.. A. Y. obžalovanú upozorňovala, aby spomínaný zákaz dodržiavala, na čo jej obžalovaná prisľúbila, že sa ho bude snažiť rešpektovať. U.. W. Z. zároveň túto situáciu zľahčovala. Verila viac obžalovanému ako svojej dcére. S úradom spolupracovala neochotne. Zdôraznila, že spolupráca s obžalovanou bola problematická.

A.. A. Y. sa vyjadrovala aj o opatreniach, ktorých účelom malo byť zamedzenie kontaktu obžalovaného s poškodenou. Uviedla, že maloletá D. Z. mohla bývať u p. S. a p. I. iba krátku dobu a jej ubytovanie v krízovom zariadení "Dorka" vyhodnotila obžalovaná U.. W. Z. ako nevhodné.

Z obsahu spisu Okresného súdu Košice II sp. zn.: 6T 115/2014, (ktorý sa viedol po neúspešnom konaní o dohode o vine a treste pod sp. zn.: 8T/47/2015) vyplýva, že uznesením zo dňa 4.2.2015 bol obžalovaný A. Z. vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 7X ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku, keďže porušoval podmienky probačného dohľadu v tom, že porušoval súdny zákaz kontaktu s poškodenou, ktorej výpoveď zároveň mal snahu ovplyvniť. Tomu predchádzalo uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 6Tpo/32/2014 zo dňa 4.7.2014, ktorým bol ešte v štádiu prípravného konania ponechaný na slobode, a jeho väzba v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku bola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Okrem iného bol obžalovanému uložený aj zákaz akéhokoľvek kontaktu s poškodenou maloletou D. Z. a zákaz úmyselne sa k nej priblížiť na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov (podľa § 82 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Zo znaleckého posudku z odboru psychológie, ktorý spracovala A.. P. P. je zrejmé, že poškodená prežité udalosti opísala vierohodne a takisto ich aj presne interpretovala. Poškodená zároveň prežívala sklamanie z matky, ktorá ju pred obžalovaným neochránila a neverila jej. Zo záverov znaleckého posudku PhDr. C. S. z odboru psychológie vyplýva, že osobnosť obžalovaného A. Z. je dominantná, manipulatívna a egoistická. Svoju manželku citovo vydieral, otvorene aj skryte sa jej vyhrážal s úmyslom, aby robila veci pre neho výhodné. Nemá reálny postoj k veci, vlastné prejavy zakrýva a bagatelizuje, na druhej strane kriticky posudzuje iných. Vyjadruje sa účelovo a má sklon ku klamaniu, čo mu slúži na maskovanie skutočných pohnútok. Miera agresivity je u neho zvýšená. Osobnosť U.. W. Z. je nevyrovnaná, pasívna, submisívna so zníženým sebavedomím a v čase vyšetrenia aj s vysokým vnútorným napätím. Má sklon k nevedomému skresľovaniu svojho správania, ale nemá sklony ku klamaniu. Miera jej agresivity je v norme, v stresových situáciách sa môžu vyskytnúť zlostné a útočné prejavy, jej agresia je vyvolaná strachom. Je ľahko manipulovateľná a ovplyvniteľná.

Na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k názoru, že obaja obžalovaní sa dopustili zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona tým, že v trestnom konaní použili násilie a hrozbu násilia a ťažkej ujmy, aby pôsobili na stranu v trestnom konaní a tento čin spáchali z osobitného motívu a to v úmysle zakryť trestný čin (§ 140 písm. c) Trestného zákona).

Ich zavinenie je preukázané vo forme priameho úmyslu.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd považoval obhajobu obžalovaných za vyvrátenú najmä výpoveďou poškodenej D. Z. a nepriamo aj výpoveďami vypočutých svedkov.

Obhajoba obžalovaných spočívala v tvrdení, že bez osobnej pomoci A. Z. by nebolo možné zabezpečiť opateru ich maloletého syna Z. a opravu zatekajúcej strechy je právne bezvýznamná. Porušovanie zákazu styku obžalovaného s poškodenou bolo významné najmä pri rozhodovaní súdu o vzatí obžalovaného do väzby v predchádzajúcom konaní. Toto rozhodnutie malo zabezpečiť jednak ochranu poškodenej a malo zabrániť obžalovanému v páchaní jeho ďalšej trestnej činnosti.

Podstata trestnej činnosti obžalovaných v prejednávacom prípade spočíva v ovplyvňovaní poškodenej v prospech obžalovaného. Obžalovaný sa trestného činu dopustil tým, že poškodenej priamo, či nepriamo vytýkal, že je kvôli nej trestne stíhaný. Obviňoval ju, že kvôli jej výpovedi bude ich rodina bez otca. Týmto na poškodenú vyvíjal nátlak, aby v trestnom konaní svedčila v jeho prospech, pričom neváhal uchýliť sa aj k vyhrážkam.

O konaní obžalovaného obžalovaná U.. W. Z. vedela, poškodenú pred obžalovaným náležite nechránila a obžalovanému umožňovala, aby sa takto k poškodenej správal. Je potrebné zdôrazniť, že poškodená v tom čase nebola plnoletá a na svoju matku bola odkázaná. Obžalovaný na svoju stranu svojím manipulatívnym správaním zviadol aj U.. W. Z.. To malo za následok, že poškodená sa ocitla bez akéhokoľvek zastania zo strany svojej matky, ktorej materskou povinnosťou bolo poškodenú chrániť. Keď sa obžalovaná dozvedela, že porušovanie súdneho zákazu vyšlo najavo, poškodenej sa vyhrážala, že u nej skončila, že ju začne týrať, že ju dá do „Dorky“, pričom na ňu fyzicky zaútočila. Vedela pritom, že poškodená je na ňu naviazaná a že odlúčenie by poškodená vnímala ako trest. Správanie obžalovaných voči poškodenej bolo spôsobilé ovplyvniť vyšetrovanie trestnej činnosti obžalovaného v úmysle zakryť jeho trestný čin.

Objektom zločinu marenia spravodlivosti je záujem na ochrane nerušeného a zákonného trestného procesu aj v jeho kontradiktórnej podobe.

Pred spáchaním trestných činov bol obžalovaný A. Z. zamestnaný, zamestnávateľom bol hodnotený kladne, v mieste trvalého pobytu bol hodnotený všeobecne. Počas terajšieho výkonu trestu je hodnotený kladne.

Obžalovaná U.. W. Z. je v mieste bydliska hodnotená všeobecne, zamestnávateľ ju hodnotí kladne. Doposiaľ súdom trestaná nebola.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zákonných zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona.

Za zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 2 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody od 3 do 8 rokov.

V súlade s ustanovením § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadal na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Obžalovanému A. Z. priťažovalo, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona). Zároveň bolo potrebné zohľadniť, že rozsudkom sp. zn.: 8T/47/2015 zo dňa 21.1.2016 bol odsúdený podľa § 201 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu;

Za najprísnejšie trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2 Trestného zákona je možné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody na sedem rokov až dvanásť rokov.

Súd uložil obžalovanému A. Z. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Bolo potrebné vziať do úvahy, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Zásady uloženia trestu uvedené v ustanovení § 38 ods. 5 Trestného zákona použité neboli, keďže popri uložení súhrnného trestu by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprímerane prísne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre účely výkonu trestu súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním žalovaného zločinu obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin nebol.

V prípade obžalovanej U.. W. Z. súd podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona prihliadal na prevahu poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. e), h), j) Trestného zákona, že spáchala trestný čin pod tlakom podriadenosti, pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sama nespôsobilá a pred spáchaním trestného činu viedla riadny život.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu.

Na podklade vyššie citovaných ustanovení súd uložil obžalovanej U.. W. Z. trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 344 ods. 2 Trestného zákona - vo výmere 3 rokov.

Za splnenia zákonných podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, výkon uloženého trestu súd obžalovanej podmienene odložil a podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona jej stanovil skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov s probačným dohľadom.

Na posilnenie prevýchovného účinku trestu jej bola zároveň uložená podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.